

พระราชกฤษฎีกา

ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมือง ใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลท่าลาด อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

W.A. beckere

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๕ เป็นปีที่ ๓๗ ในรัชกาลบัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ ราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของ แผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลท่าลาด อำเภอวาริน ชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕៩ ของรัฐธรรมนูญแห่งราช อาณาจักรไทย และมาตรา ๙ วรรคสอง (๑) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ถงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราช กฤษฎีกาขึ้นไว้ คั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานีเรียกว่า "พระราชกฤษฎีกา กอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลท่าลาด อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี W.A. backbac

มาตรา 🖢 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน สำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ซึ่งมีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๖,๒๒๒ ไร่ ธ๖ ออกบางส่วนโดยมีเนื้อที่ประมาณ ๕,๘๔๐ ไร่ ๒ งาน ๘๒ ตารางวา ในท้องที่ตำบลท่าลาด อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาน

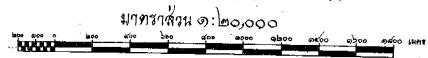
มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตาม พระราชกฤษฎีกานี

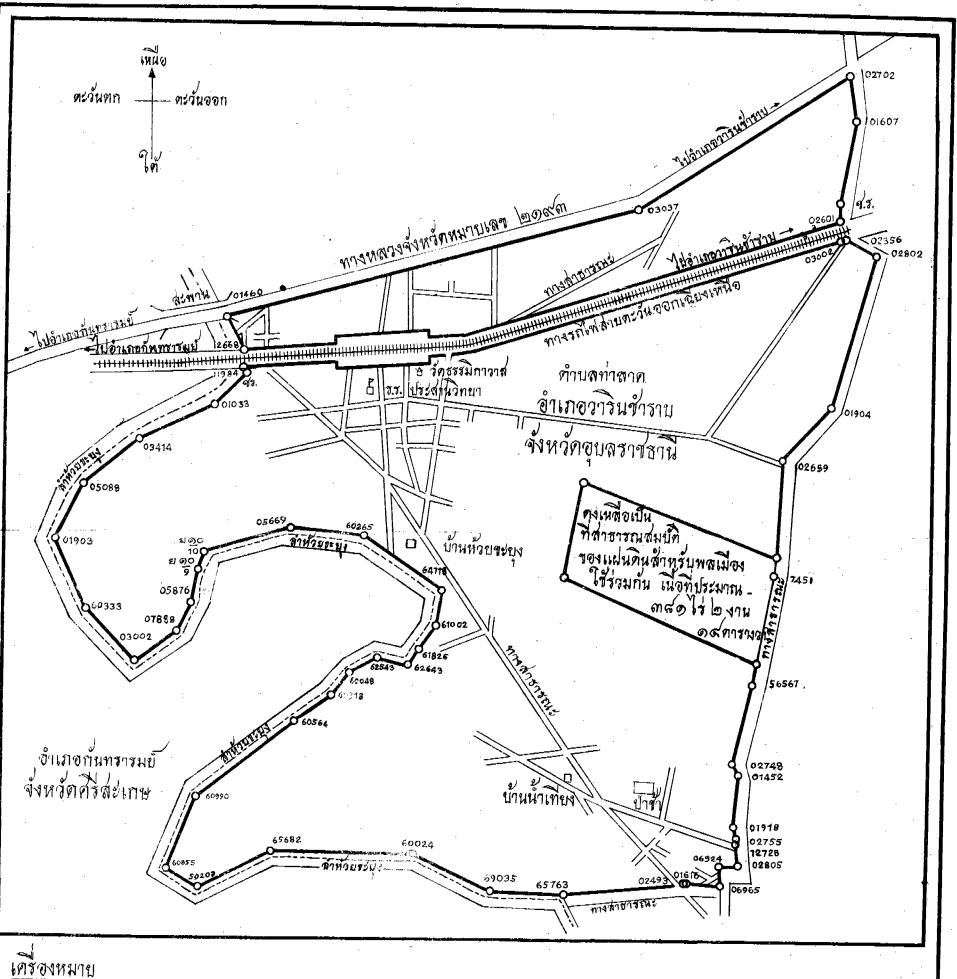
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ติณสุลานนท์ นายกรัฐมนตร

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาฤชนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมื่องใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลท่าลาด อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

พ.ศ.๒๔๒๕ พ.ศ.๒๔๓๕

เขตที่ดินที่ถอนสภาพ
เขตจังหวัต
ทางหลวง ถนน
ทางรถไฟ
ส่งพาน
แม่น้ำ ดลอง หัวย
ผู้จำลอง
ไ
โรงเรียน

ราช**กิจจานุเบกษ**า

หมายเหตุ: — เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจาก ที่สาธารณประโยชน์หัวยขะยุง ในท้องที่ตำบลท่าลาด อำเภอวารินชำราบ จังหวัตอุบลราชธานี เนื้อที่ประมาณ ๔,๕๕๐ ไร่ ซึ่งทางราชการได้สงวนหวงห้าม ไว้เป็นที่เลี้ยงสัตว์ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๕ และได้ขึ้นทะเบียนเป็นที่สาธารณประโยชน์ ไว้แล้ว และต่อมาเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้มีการสร้างทางรถไฟสายตะวันออก เฉียงเหนือผ่านที่สาธารณประโยชน์ดังกล่าว ทำให้เหลือเนื้อที่ประมาณ ๖,๒๒๒ ไร่ ๕๖ ตารางวา บัจจุบันปรากฏว่า ราษฎรได้เลิกใช้ประโยชน์ในที่ดินดังกล่าว บางส่วน มีเนื้อที่ประมาณ ๕,๔๕๐ ไร่ ๒ งาน ๔๒ ตารางวา สมควรถอนสภาพ ที่ดินดังกล่าวจากการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน เพื่อให้ทางราชการนำไปจัดหาผลประโยชน์ต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราช กฤษฎีกานี้